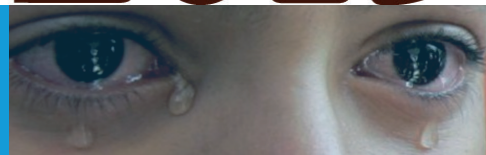

MEMÒRIA 2019

Antoni i Joan Salas

Sebastià Salom

- * Salutació dels presidents
- * Història de l'associació
- * Registre de les actes de les reunions de la Junta Directiva
- * Balanç de situació i estat de comptes 2019
- * Pressupost 2020
- * Recordant Antoni i Joan Salas i Sebastià Salom

ACTIVITATS:

VIII diada cultural

Schola cantorum

Els caminants: Grup excursionista, musical i solidari

Pàgina web

Dinar de Nadal

Revista Modèlics Amics del Seminari

Salutació dels presidents

Benvolguts amics socis,

Per allò que les paraules volen i els escrits perduren, tenim el plaer de presentar-vos aquesta memòria per fer balanç i retre comptes del 2019.

L'Associació cultural dels Amics del Seminari va fent camí, caminant, lentament. Va nèixer amb la vocació de donar un impuls a l'amistat i a la cultura, mitjançant el foment de la tolerància i solidaritat entre tots els associats.

Ens agrada aprendre i per aquest motiu, ens hem dedicat a promoure esdeveniments culturals itinerants, en memòria de les figures insignes en el camp de les lletres, les arts, la cultura i la història de Mallorca, i acompanyats sempre de la bona música. Hem visitat aquests indrets:

- » Manacor 2012, saludam Mossèn Alcover,*
- » Petra 2013, honoram fra Juníper,*
- » Pollença 2014, admiram Costa i Llobera,*
- » Ciutat - Seminari - Son Gibert 2015, estudiam Ramon Lull,*
- » Valldemossa - Miramar 2016, valoram l'obra de l'Arxiduc Lluís Salvador,*
- » Campanet 2017, ens embadalim amb la Minyonia de Llorenç Riber,*
- » Llucmajor 2018, veneram Maria Antònia Salvà,*
- » Sant Joan 2019, tastam el cançoner del Pare Ginard i Bauçà.*
- » Per a l'any 2020, anem preparant la visita a Inca per gaudir la qualitat musical del mestre Antoni Torrandell.*

Per finalitzar aquest itinerari està en programació la diada a Felanitx, per honorar els nostres professors del Seminari, encapçalats de Pere Xamena i Fiol amb motiu de la publicació: Memòries 1918-2015, obra de Jaume Sancho Gili i Bartomeu Tauler Valens.

Arribar a conèixer allò que realment ens convé és per nosaltres el primer coneixement indispensable. Ens interessen les ciències, les arts i les lletres. Tenim un compromís personal indestructible amb la professionalitat i l'ètica individual i col·lectiva. Aquesta ha estat la brúixola de les nostres activitats durant la primera dècada de la nostra associació cultural.

Al llarg d'aquestes pàgines, perfectament dissenyades per Macià Llabrés Aloy, secretari de la nostra entitat, podreu visualitzar els quatre pilars on se sustenta Amics del Seminari.

A.- Diades culturals i llurs conferències, pronunciades per especialistes: Jaume Cabrer, Miquel Jaume, Pau Seguí, Pere Ramis, José María Sevilla, Joan Bauzà, Jaume Oliver i Joan Miralles respectivament. Vagi per a tots ells el nostre agraïment.

B.- El grup coral, Schola Cantorum, que des dels inicis ha acompanyat de manera molt digna cada esdeveniment social o cultural, fent-se present en el moment d'acomiarar durant aquest any els bons amics i socis Antoni Salas Santandreu i Sebastià Salom Mas. La nostra gratulació per a tots els cantaires, pel seu coordinador

Joan Brunet i pel seu director Bartomeu Ripoll. També una menció honorífica per l'organista Eduardo Covas que cada any ha participat. Així mateix volem fer ressaltar la participació del músic, autor de lletres memorables, José Leoncio García Mallada quan era seminarista. I amb un aplaudiment per l'organista que sempre acompanya les actuacions de la Schola, el bon amic vilafranquer Pep Portell.

C.- Els caminants, grup excursionista, musical i solidari que durant l'any han donat vida, alegria i salut als socis. Enhorabona a tots els integrants. La vetlada musical de Sant Miquel de Campanet fou molt aplaudida i de gran qualitat. És de rigor felicitar Pere Reynés i Cil Buele per la seva entrega i capacitat de gestió.

D.- La prestigiosa revista, Modèlics i Modelicons (núm. 1-49), que ha esdevingut Modèlics Amics del Seminari, en aquesta nova etapa núm. 50. La nostra admiració al consell de redacció encapçalat pel nostre condeixeble Pere Amengual, així com destacar la valuosa incorporació en el disseny i edició de Macià Llabrés i les noves incorporacions de Joan Martorell i Miquel Jaume.

Durant els actes de la Diada de Sant Joan es va retre merescut homenatge al seu fundador; cappare de la revista, Jaume Sancho, així també als seus efectius col·laboradors: Toni Bennasar, Jaume Gual, Domingo Mateu, Biel Rosselló i Sebastià Salom.

En aquest apartat convé esmentar la gran importància cultural que ha adquirit la nostra pàgina Web: 51 números de la revista, les vuit diades culturals amb imatges per reviuire la jornada de cultura i germanor. Hi podem trobar la col·lecció completa de la revista ANTORCHA.

Finalment volem destacar que en data 31 de desembre de 2019 hi havia inscrits 55 socis i la situació econòmica és sortosament favorable. El nostre assessor fiscal que ha agafat el relleu de Toni Salas és Paco Díez Mateu que presenta i signa el balanç comptable.

Els objectius s'han pogut aconseguir de manera positiva. Volem regraciar tots els socis per la seva confiança i comunicar-los que malgrat tot, el nombre de socis va en augment.

Volem promocionar aquest col·lectiu com a taula de debat, oberta al diàleg amb gran respecte a la diversitat.

Si tiram un terròs de sucre dins la mar gran, no canviarà el gust de l'aigua, però ja no serà el mateix. Ens agradaria millorar el món.

Estiu 2020.

*Joan Bonet, president honorífic
Joan Barceló, president*

Història de l'Associació

25 de gener de 2018	<i>Acta fundacional</i>
14 de febrer de 2018	<i>Sol·licitud d'inscripció en el Registre d'Associacions</i>
26 de març de 2018	<i>Inscripció en el Registre d'Entitats Jurídiques del Govern de les Illes Balears amb el núm. 311000010039</i>
20 de setembre de 2018	<i>Assemblea General (assistents: 24) Elecció de la junta directiva</i>
24 d'octubre de 2019	<i>Assemblea General (assistents: 25 - delegació de vot: 5)</i>

17 socis fundadors
Pere Amengual
Joan Barceló
Joan Bonet
Joan Brunet
Cecili Buele
Eduardo Covas
Joan Escanelles
Toni Galmés
Miquel Jaume
Macià Llabrés
Joan Martorell
Tomeu Mas
Jaume Oliver
Miquel Perales
Miquel Riera
Tomeu Ripoll
Toni Salas

Junta Directiva	
President honorífic:	Joan Bonet Rubí
President:	Joan Barceló Matas
Secretari:	Macià Llabrés Aloy
Tresorer:	Tomeu Mas Serra
Vocals (6)	
	Pere J. Amengual Bestard
	Joan Brunet Colom
	Cecili Buele Ramis
	Miquel Jaume Campaner
	Jaume Oliver Jaume
	Tomeu Ripoll Pou

ASSOCIATS
17 socis a 25 de gener de 2018
52 socis a 31 de desembre de 2018
55 socis a 31 de desembre de 2019

Registre de les actes de les reunions de la Junta Directiva durant l'any 2019

ACTA núm. 6	31/01/2019	<i>Rectoria de Sant Joan</i>	16 assistents
		- Programació de la VIII Diada cultural	
ACTA núm. 7	13/03/2019	<i>Binissalem</i>	8 assistents
		- Aprovació del programa de la VIII Diada cultural	
ACTA núm. 8	25/04/2019	<i>Rectoria de Sant Joan</i>	8 assistents
		- Coordinació dels actes de la VIII Diada cultural	
ACTA núm. 9	23/05/2019	<i>Seminari</i>	13 assistents
		- Avaluació de la VIII Diada cultural	
		- Preparació de la IX Diada cultural a Inca	
		- Col·laboració de l'Associació amb la revista Modèlics	
		- Preparació del festival de cançons a Sant Miquel de Campanet	
ACTA núm. 10	16/06/2019	<i>Pòrtol</i>	6 assistents
		- Preparació de l'Assemblea General 2019	
ACTA núm. 11	03/09/2019	<i>Pòrtol</i>	10 assistents
		- Preparació del pressupost 2019	
		- Preparació de la memòria 2018	
		- Avaluació del festival de cançons a Sant Miquel de Campanet	
ACTA núm. 12	19/10/2019	<i>Inca</i>	8 assistents
		- Organització de l'Assemblea General	
		- Preparació de la IX Diada cultural a Inca	

Balanç de situació i estat de comptes 2019

BALANÇ DE SITUACIÓ a 31-12-2019

Total actiu 103,59

Patrimoni net -892,16

Passiu. Creditors 996,75

ESTAT DE COMPTES any 2019

INGRESSOS 6.336,05

- Quotes socis 2.600,00

- Aportacions socis 2.904,75

DESPESES 6.232,46

- Proveïdors 6.154,84

- Despeses bancàries 77,62

RESULTAT 103,59

Pressupost 2020

INGRESSOS 103,59 Saldo Caixa Colonya a 31/12/2019
3.250,00 Quotes socis (65 socis x 50,00)
3.353,59 TOTAL

DESPESES 80,00 Despeses bancàries
20,00 Aportació solidària Caixa Colonya
400,00 Servicis de programació
350,00 Manteniment web
450,00 Despeses de correus
2.053,59 Romanent pendent destinació a causa del covid-19
3.353,59 TOTAL

En Toni Salas (q.e.p.d.) ens assessorà fins al final sobre les qüestions comptables i fiscals.
Agafà el relleu el soci Paco Díez.

Breu recordança, en agraïda memòria, d'Antoni i Joan Salas Santandreu i de Sebastià Salom Mas, els entranyables amics que ens van deixar el 2019

per Domingo Mateu Conti

Antoni i Joan Salas

Sebastià Salom

Els dos últims mesos del 2019, als Amics del Seminari ens pertocà recórrer amargament l'atzia-ga adversitat d'un es confuses jornades ennegrides d'enyorança i de tristor: el dia 19 de novembre, havent travessat sense defallir el desert desolat d'una malaltia incurable, ens va deixar primerament l'amic dilecte, Antoni Salas Santandreu, a límit de la resistència, tal com ho expressa adientment Joan Escanelles. (1)

Pocs dies després, el dissabte dia 14 de desembre ens entristia la confirmació de la mort de Sebastià Salom Mas, infatigable company del Consell de Redacció de la revista "Modèlics Amics del Seminari", molt estimat i admirat com a capellà per tota una vida de servei constant a l'Evangelí preferentment al costat dels més pobres de la Terra i, com a condeixeble i amic, home transparent, clar i llampant, sense voltes, com així de bé el defineix Jaume Sancho.(2)

Finalment, el dimecres dia 18 de desembre ens deixava sobtadament l'enyorat Joan Salas Santandreu, tot just un mes després de morir Toni Salas, el seu germà. Tots tres entranyables i ben-volguts amics des de la llunyana infància, conviscuda fraternalment en la llarga i intensa etapa de formació del Seminari.

En el núm. 138 del "Llibre de l'Amic e Amat", Ramon Llull dona aquesta sàvia resposta a les transcendents preguntes de l'amic:

*Demanaren a l'amic
de què naixia l'amor,
de què vivia,
i per què moria.*

*Respongué l'amic
que l'amor naix
"del remembrement
E vivia de intel·ligència,
E moria per oblidament".*

Aquesta és justament la resposta que voldria acomplir teixint la breu ressenya que, de molt bon grat, m'he compromès a bastir per als tres amics que ens han deixat el 2019 i han passat a reviure en el soplug definitiu de Déu Pare. L'amorosívol i perenne "remembrement" dels tres amics mantindrà tothora viu i creixent l'amor compartit ensems, la "intel·ligència", conreada conjuntament, esdevindrà doll rajant de vida per a l'amor i no permetrem que per "oblidament" mai no es pugui morir l'amor curosament conreat i compartit al llarg de la vida dels amics.

EL NOSTRE BON TONI SALAS

A l'octubre de 1965 es van conèixer en el Seminari Toni Salas, el més jove dels condeixebles, i Joan Escanelles. Ambdós, *amb el contacte dia a dia, gairebé a tothora*, i en la placidesa d'una càlida convivència durant els molts cursos del estudis eclesiàstics forjaren una entranyable i sòlida amistat que es mantingué creixent al llarg de cinquanta-quatre anys. La durada i la fondària d'aquesta relació amical donen a Joan Escanelles la visió precisa per traçar amb objectivitat i gran finesa les bondats del tarannà personal de Toni Salas que tant sovint li és donat d'observar de prop i de prim compte. Em serviré del seu article, citat abans en la nota 1 de peu de pàgina, per destacar-ne aquelles fites que em semblen més essencials en la vida de Toni Salas.

Assegura Joan Escanelles que *mai no li ha vist, a en Toni, proclivitat a fer discursos ni a destacar l'interior. Tant discret, ell, en paraules com n'és de fondo el pensament i propícia l'actuació.* (3) Creu no obstant que la vinguda de don Rafel Caldentey, Musculitos en l'argot de l'alumnat, per impartir en el Seminari l'educació física en hores de lleure, com a praxi *de la virtut evangèlica de l'exercici corporal*, fou l'avinentsa que l'impulsà a concórrer en el *Certamen científico-literario* amb el tema *Las Olimpiadas*, obtenint-ne guardó el març de 1964. L'al·licient del treball guardonat l'encoratjà, amb només disset anys, a coordinar l'esforç col·lectiu per donar cap a la realització de la primera olimpíada autòctona del Seminari.

El 1970 i següents es produeix una diàspora col·lectiva d'alumnes seminaristes i es diversifica i personalitza l'existència dels condeixebles que deixen el Seminari i completen estudis per assolir una professió i un nucli familiar. Toni Salas cursa a la Universitat de Barcelona i obté la llicenciatura en ciències econòmiques, inici de la gran reconeixença que anirà assolint en la gestió econòmica i assessorament professional de prestigioses empreses, avalat en la seva condició de soci de la firma Ernst & Young.

Les cites anyals dels condeixebles mantenen l'exactitud i la fidelitat, fora cap reserva ni excepció, testimonia Escanelles. *En Toni hi acut, a posta, de Barcelona al Cristal. N'assegura, en Toni, el compromís, i no espera consulta, l'anticipa. Ell surt espontani a l'engrescament i a l'aportació de sentit, sia a la reunió de curs o del Son Gibert o de l'Associació d'Amics del Seminari,*(4) de la qual n'esdevé, juntament amb els altres setze elegits, soci fundador de l'Associació, segons consta a l'Acta fundacional de la reunió de dia 25 de gener de 2018.

En Toni, corrobora Escanelles, és sobretot amant de la vida, n'ha gaudit els dons i n'ha escampat els fruits, amb convivència i humanitat: particip i factor d'humanitat, incardinat a la fibra del temps, exemple de confiança transmesa i meritòria, amb un amor dels qui bressolen, acreixen i integren la família. (5)

La seva esposa, Maria, els seus fills, Mònica, Lluís i Toni, els familiars, el president de l'Associació d'Amics del Seminari, Joan Barceló, i tots els amics que el dimecres, 20 de novembre, poguérem ser presents a la cerimònia de comiat en el Tanatori de Son Valentí de Palma fórem participants i ens amaràrem per darrera vegada dels dons gaudits en vida per Toni i dels fruits escampats fins a l'últim instant. Així ho va manifestar, amb commovedores paraules de comiat, Bartomeu Català, l'amic destacat de Toni Salas, assenyalant la permanent solidesa i prioritat de Toni per gaudir i fer gaudir els altres del do de la vida: *En Toni es va acomiadar*, va dir Català, *com un cavaller, mai no va perdre les ganes de viure ni l'humor, fins al final.*

Que el record d'ell, com ho reclama Joan Escanelles, ens sia estímulo, acompanyament i raó d'esperança, in perpetuum eius memoriam.

SEBASTIÀ SALOM MAS, EN AMOROSIDA MEMÒRIA

Potser si hagués de triar una sola frase per resumir el ric, intens, generós i llarg recorregut ministerial de Sebastià Salom Mas, amb qui em lliga, des del nostre antic aprenentatge paral·lel en el Seminari, un fidelíssim vincle de fonda amistat i l'agraït record d'haver compartit, admirat i reconegut el seu ferm esperit de treball en les tasques conjuntes del Consell de Redacció de Modèlics Amics del Seminari, li manllvaria aquesta afirmació que ha deixat publicada en un llibre seu editat el 2011: *“Les il·lusions han alimentat la meua vida de capellà per bé que siguin poques les que s'han convertit en realitat.”* (7)

Vet aquí un sòlid i convençut amic prevere que ha proclamat amb joia i a tot arreu que també es pot viure i, de fet, ha viscut apassionadament d'engrescadores il·lusions. I que, gràcies a la seva fe i esperança cristianes, aquestes il·lusions mai no han degenerat en frustracions.

Si us ve de gust, assaboriu de nou, amb volguda delectació, la lectura de les vuit escaients ressenyes que condeixebles i amics de Sebastià Salom han publicat a la revista Modèlics Amics del Seminari núm. 52, de gener de 2020, des de la pàgina 88 a la 99. Aquest plaent deteniment en el recompte dels trets característics de la lloable singularitat de l'amic us permetrà confegir en un únic i admirable perfil la valuosa personalitat de Sebastià, ajuntant les moltes i diverses qualitats que comenten i remarquen els autors dels escrits. Em limitaré a deixar-ne com a mostra aquestes dues cites que per a mi constitueixen l'eix essencial sobre el qual es fonamenta l'excel·lència de la seva excepcional personalitat.

Afirma amb fonda convicció Jaume Sancho: *En Sebastià era un home conseqüent. Vivía i actuava com pensava que calia fer-ho. Era un home creient, però mai crèdul. Mai el vaig veure combregar amb rodes de molí... És una llàstima que el que ha dit i el que ha deixat escrit en llibres, articles o fulletons no ho puguem recollir i exposar, perquè reflecteixen el motiu central de la seva vida: Acostar a l'home d'avui el missatge més nítid i profund de Jesús i del seu Evangeli.* (8)

Joan Bauzá, a son torn, remarca en la ressenya pròpia: *Sebastià Salom pensà molt al llarg del seu recorregut presbiteral. Sense haver-se dedicat preferentment a l'ensenyament teològic acadèmic, fou un referent en la diòcesi mallorquina en el camp de la pastoral tant pels càrrecs parroquials com pels seus càrrecs diocesans exercits. El fet, emperò, és que, per baix o per alt de les línies estratègiques per ell traçades, hi havia sempre una reflexió seriosa, una base conceptual i, en definitiva, un pensament.* (9)

Sobre els fonaments d'aquesta envejable personalitat jo hi voldria situar l'experiència de les tres estades al Burundi que marcaren tant definitivament la vida del nostre amic. Ell mateix, a la pregunta que li formula Toni Bennasar respecte a *“Quin és el moment de la teua vida que et sentires més bé com a capellà?”*, Sebastià ho confirma amb contundència: *“Sens dubte a Burundi és on m'he sentit més realitzat com a capellà pel fet de sentir-me enmig dels més pobres de la Terra, fent-los costat i demostrant-los, just amb la meua presència, que els estimava.”*

És per aquest motiu que he optat per seleccionar, d'entre el lligall copiós d'escrits i reflexions de Sebastià, aquests fragments tan significatius de com era, com pensava i com actuava en Sebastià. Són extrets del Pregó de Pasqua de Bunyola que gentilment acceptà de redactar i llegir a la parròquia bunyolina l'onze d'abril de 2014.

En un bell llenguatge poètic, planer i entenedor, sortit del fons més profund de la seva fe i del racó més íntim del seu cor, basteix la descripció captivadora que fa del seu amic Jesús, arrel i raó de ser de la seva vida i del seu quefer ministerial. *¿Qui és ell? ¿Com és ell? ¿Com el va conèixer?* Respon Sebastià: *Jesús és el meu amic.* Era aquest un tema que, sobretot en els darrers anys, l'apassionava intensament: anar al nucli, al bessó, al centre de la nostra fe, que per ell era i és Jesús i l'Evangeli.

Em limitaré només a reproduir l’entendridora descripció que ens dona de la seva transcendent experiència de capellà en l’estada a Burundi al llarg de catorze anys, en els tres períodes diferents de servei ministerial als cristians d’aquell país.

Encapçala l’apartat 5 del pregó amb aquesta pregunta: *Que quan el vaig conèixer al meu amic Jesús?* I respon:

<i>I és entre el més pobres de la Terra, on m’he sentit més prop de Jesús. Són ells els qui més m’han marcat la vida. Amb ells he conegut, més que abans, el meu amic i els seus preferits.</i>	<i>fent anotacions en els quaderns. I els petits em corrien darrere, cercant donar-me la seva mà per caminar plegats fent teringa.</i>
<i>No vaig poder fer-me com un d’ells, com el meu amic en el seu temps, que es feu enmig d’ells com un de tants. La meva pell no tornava negra ni els meus peus caminaven descalços.</i>	<i>Malgrat tantes i tantes mancances, no els manca mai el somriure als llavis. Amb fe que és primitiva i vibrant, amb fe que és espontània i expressiva. Amb ells, i amb l’amic meu enmig d’ells, he après tantes, tantes coses!</i>
<i>Només vaig poder estar al seu costat, com un ric tot envoltat de pobres, plorant impotent les misèries, escoltant confessions durant hores, perquè necessiten el consol de la proximitat de Jesús.</i>	<i>Així vaig entendre que Déu vol que els humans visquem com a germans sabent compartir i repartir, tant tots els recursos de la Terra, com els avanços de la ciència i els progressos de la tècnica. No hi ha teu ni meu, tot és de tots.</i>
<i>Visitava malalts, llargues rutes, sempre costa amunt o costa avall, camins o caminois sempre oberts, sense parets, res que et barri el pas.</i>	<i>He après a imaginar que, qui sap! potser Déu ja no viu allà dalt, sinó que s’ha mudat aquí baix. I per conviure amb els humans s’ha identificat amb un d’ells, a fi que, amb ell a davant davant, i donant-nos tots plegats les mans, anem construint un món millor, de pau, de germanor, sense guerra, que és el Regnat de Déu a la Terra. (10)</i>
<i>Els explicava així com podia com és Jesús i el seu evangeli, fruit de poder-ho expressar, parlant, mal que bé, la seva llengua. Gent senzilla, amable, acollidora.</i>	
<i>I anava a l’escola dels més grans, amb ganes d’aprendre, sense llibres</i>	

Vet aquí l’entranyable amic, Sebastià Salom, l’home sense amagatalls que tant ens ha estimat i tant hem estimat, l’amic de Jesús, a qui va aprendre d’estimar i de conèixer millor compartint vida i servei a Burundi, amb els més pobres de la Terra.

JOAN SALAS SANTANDREU, L’ESTIMAT AMIC CONDEIXEBLE

És adient a la brevetat volguda d’aquesta afectuosa recordança del benvolgut amic i estimat condeixeble, Joan Salas, limitar-me a ressaltar només allò que ha forjat essencialment el seu marcat tarannà d’intel·ligent i bondadosa persona. Joan Salas ha excel·lit sobretot en la reeixida i reconeguda tasca professional de direcció d’empreses turístiques i en l’amatent i curosa relació amb l’esposa Antònia Cantarellas, en la plena dedicació, entendrida i dolça, als tres fills i en el conreu benvolent de l’ample cercle d’amics.

Destacaria en ell aquestes dues admirables i arrelades qualitats: l’excel·lència en l’exercici de la professió i la dolça bonhomia vers els seus, l’entorn d’amics i el personal de servei al seu càrrec.

Cal deixar constància dels dos commovedors escrits que el seus fills, Antoni Joan i Tòfol, redactaren per transmetre als assistents al comiat, el dia 19 de desembre de 2019 en el tanatori de Manacor, l’estela tendra i colpidora que els ha deixat la travessia de la vida de son pare qui per a ells *ha esta un referent, els ha ensenyat a viure, a riure, a ser persona i els ha marcat el camí*. Els dos escrits es publicaren a la revista Modèlics Amics del Seminari, núm. 52, de gener de 2020, de la pàgina 84 a la 87.

Llicenciat en Teologia i Tècnic en Empreses i Activitats Turístiques, Joan Salas, fent referència a l’elogiada dedicació professional, ell mateix, en una entrevista que li vaig fer el desembre de 2013 i que es va publicar el gener de 2014, al número 34 de Modèlics, ho expressava d’aquesta manera:

Hi ha hagut un fet constant en el meu llarg i variat itinerari laboral: sempre, a cada lloc de feina, hi he deixat amics.

El segon any que vaig esser al Camp de Mar, ja ens varen guardonar amb la medalla d’or al millor hotel de Thomson Gold, per raó de l’excel·lència en el tracte del client, per la qualitat del menjar i pel grau de satisfacció dels allotjats. I al Camp de Mar vaig aconseguir cada any, fins a la meva jubilació, la concessió de la medalla d’or de Thomson Gold. En realitat, et puc dir que vaig tenir especial cura a dedicar-me plenament al personal. Servíem un bon menjar perquè comptàvem amb un cuiner excel·lent. Procurava anar sovint a la cuina i sempre donava coratge als treballadors. El vespre, quan obrien el menjador per sopar, jo esperava a l’entrada els clients per saludar-los i anava després, de taula en taula, per saber la seva opinió sobre el que consideraven bo i allò que no els agradava...

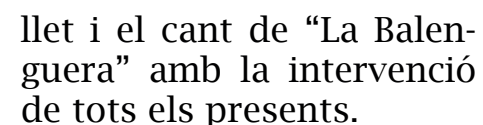
Quant a la dolça bonhomia en les relacions personals, els vells amics d’en Joan sabem a bastament de les seves veritables i paleses bondats perquè hem pogut gaudir-les amb delitosa complaença en les nombroses trobades fetes en el cau construït expressament per als amics a ca seva de Cala Millor, vora la calmosa quietud de la piscina, on es fa bella, emmirallant-s’hi presumida, l’ombra elegant del puig de na Penyal. Aquí, només l’amistat ens hi ha estat servida amb més bon gust i finor que els millors raors pescats d’en Joan i fregits en son punt òptim per la perfecció culinària de la nostra benvolguda Antònia, la seva esposa.

L’any 2009 es va jubilar no sense reticències. Ell hauria volgut continuar de director d’hotel. No obstant això, és llei de vida i va acceptar per edat el final de l’activitat laboral. A partir d’ara, es dedicarà amb prioritat i sempre que el necessitin, a la seva família. Es dedica igualment als companys, ara amb més intensitat i deteniment que mai perquè podem gaudir sense presses obligades d’una arrelada i molt antiga amistat. Els seus habituals hobbies omplen gran part del seu temps lliure, però, reconeix ell mateix, que darrerament se sent físicament i mentalment cansat. Ja surt molt poc a pescar i finalment ven la barca. Aquella gran eufòria i aquell encès delit per fer-se a la mar i anar a pescar han minvat molt. Accepta que, a l’hora de dedicar-se als seus hobbies de sempre, li comença a rondar una fins ara inexistent i desconeguda peresa que amb el temps esdevindrà inici d’un progressiu alzheimer i finalment, tot i el bon resultat d’una operació per eliminar una oclusió intestinal, una pneumònia sobrevinguda el mena a les portes de la germana mort, als 77 anys. Ens deixa sobtadament el dia 18 de desembre de 2019.

Gràcies, Joan, per haver compartit generosament amb nosaltres els teus sabers i la teva desinteressada bonhomia. Ens retrobarem a la Casa del Pare.

(1) Toni Salas en el pensament. Joan Escanelles. Modèlics Amics del Seminari, núm. 52, gener 2020, pàg. 80
(2) Jaume Sancho Gili. Sebastià Salom en la memòria. Va passar fent el bé. Idem, pàg. 91
(3) Toni Salas en el pensament. Joan Escanelles. Idem, pàg. 80 (4) (5) (6) Idem, pàg. 81
(7) Sebastià Salom Mas. Cristians en el segle XXI. O renovar-se o morir. Selecció d’escrits publicats entre 1975 i 2009. Lleonard Muntaner, editor. Palma, 2011
(8) Jaume Sancho Gili. Sebastià Salom Mas en la memòria. Modèlics Amics del Seminari núm. 52, gener de 2020, pàg. 92
(9) Joan Bauzà Bauzà. Salom, un prevere que pensà. Idem, pàg. 98
(10) Sebastià Salom Mas. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu de Bunyola, 11 d’abril de 2014, pàgs. 12-15

Els assajos es dugueren a terme majoritàriament a la capella del seminari nou i alguns a l'església de Santa Maria la Major d'Inca. El repertori, la preparació del qual es realitzava des de l'últim trimestre de l'any anterior, estava constituït per temes de música popular de cara a la celebració de la diada a Sant Joan en homenatge al Pare Ginard.

L'endemà, 5 de maig, la Schola va participar en el cicle de concerts de maig del Santuari de Sant Salvador de Felanitx. S'hi interpretaren les mateixes peces que a Sant Joan.

Dia 29 de juny la Schola va col·laborar a Bunyola en un concert homenatge pòstum a Jaume Conti, director de la Coral Polifònica de Bunyola i antic seminarista. Va interpretar dues cançons exclusives de la Schola: "Onus verbi Domini" de Mas i Serracant i "Canticum amoris" de Lluís Millet.

Dia 21 de novembre la Schola Cantorum va assistir a la missa funeral de Toni Salas, soci fundador i gran col·laborador d'Amics del Seminari. El comiat de l'amic Toni tengué lloc a l'església de l'Assumpció de Maria de Puigpunyent. Durant la celebració s'interpretaren dues peces del Requiem de Lorenzo Perosi, l'Introit i "Libera me, Domine", i "Domine Iesu Christe" ofertori de la missa de difunts. En el condol es va cantar "Pare nostre" de Rimski-Korsakov, "Canticum amoris" i "Virgen asunta". Mariano Cortés i Joan Brunet dirigiren els cants de la Schola.

Dia 17 de desembre a l'església de Sant Julià de Campos se celebrava la missa funeral de Sebastià Salom, membre de l'Associació. La Schola, a què s'afegiren antics membres del grup coral, va interpretar "Requiem aeternam" de Lorenzo Perosi, "Canticum amoris" i "Virgen asunta".

Els caminants: grup excursionista, musical i solidari

ELS CAMINANTS (que caminen)

Cada dimarts, si el temps ho permet, feim la sortida habitual. A principis d'any, som sis, Joan Brunet, Cil Buele, Toni Colomar, Pep Portell, Pere Reynés i Biel Vilanova. N'Honorat Puerto s'incorpora al grup, en l'excursió que feim el 8 d'octubre, per contrades de Bunyola. El 28 d'octubre, s'incorporen Tomeu Mas i Joan Miquel Toledo, de Mancor de la Vall a Biniaroi i tornada. A la que feim pels voltants de Llubí el 26 de novembre, s'hi afegeix en Pere Amengual.

Abans d'acabar l'any 2019, assolim la xifra mítica dels 10 membres.

No sempre hi prenem part tots, a totes les sortides. A vegades patim alguna baixa, involuntària o voluntària, per motius de salut o per assumptes personals.

Com de costum, el 25 de juny ens n'acomíadam. Ho deixam fer i realitzam una caminada per l'illa de sa Dragonera.

Deixam que passin els mesos calorosos de l'estiu i reprenem les caminades el 24 de setembre.

Si no anam errats de comptes, durant l'any 2019 hem trepitjat, caminant a peu, més d'una vintena de termes municipals de Mallorca: Andratx, Artà, Bunyola, Cai-mari, Calvià, Campanet, Costitx, Deià, Escorca, Esporles, Fornalutx, Lloseta, Llubí, Manacor, Mancor, Palma, Pollença, Puigpunyent, Santa Eugènia, Ses Salines, Sóller, Valldemossa... Amb més detall són aquests:

Gener: Caimari-Lluc (Caimari-Escorca); Binibona, Caimari, ses Figueroles, coll de sa Bataia, camí vell de Lluc (Campanet-Escorca); Cases velles de Fartàritx (Pollença); Galatzó (Puigpunyent); Puig de Son Seguí (Santa Eugènia)

Febrer: Sóller-Deià pel camí de Castelló (Deià-Sóller); sa Gubia (Bunyola); camí de Sarrià-Establiments-Esporles (Palma)

Març: Miradors de s'Arxiduc i Ermites Velles (Valldemossa); entorn del Puig de na Bauçana (Puigpunyent); Alaró-Lloseta, per Solleric i Son Ordines (Lloseta)

Abril: Maristel·la (Esporles; Puig dels Revells (Palma); Entre turons i planícies (Costitx)

Maig: Finca pública de Galatzó (Calvià); s'Estany d'en Mas Cala Varques (Manacor); Caló dels Màrmols (Ses Salines)

Juny: Portals Vells a Cala Figuera (Calvià); Colònia de sant Pere al Caló (Artà); sa Dragonera Far de Tramuntana i Llebeig (Sant Elm -Andratx)

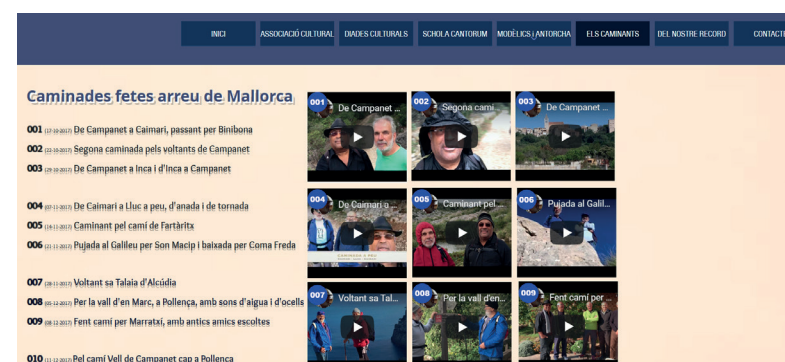
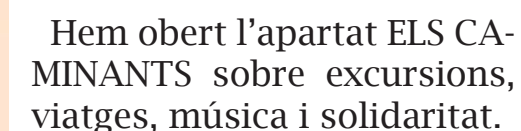
Setembre: Cala Deià, Camí dels Rabassos, Llucalcari (Deià)

Octubre: Can Penasso, Raixa i Raixeta (Bunyola); Coll de sa Gramola fins a la punta des Fabioler; Mancor, Biniarroi, Comuna de Biniamar, Biniatzent

Novembre: D'Orient al Castell d'Alaró; Comellar de s'Home i Comellar de sa Co-veta Negra (Caimari); Camí del Puig de l'Àguila (Cala sant Vicenç); Ruta de pos-sessions, Son Rossinyol (Llubi)

Desembre: S'Alzina Fumadora (Fornalutx); Salt del Freu (Orient-Bunyola); Puig de Maria (Pollença)

Trobada molt agradable que ens serveix per presentar l'associació cultural Amics del Seminari, com a entitat solidària, a Palma.

Agraïm a tots els assistents, que, gràcies a ells, feim realitat el dinar de Nadal i enviam una salutació cordial a tots els que no van poder venir.

Revista Modèlics Amics del Seminari

Llarga vida a tan digna obra, als seus obrers i als seus lectors.

